

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Standacillin® 250 mg/5 ml granules for oral suspension
Стандацилин® 250 mg/5 ml гранули за перорална суспензия

Standacillin® 500 mg capsules
Стандацилин® 500 mg капсули

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Standacillin® 250 mg/5 ml granules for oral suspension:

5 ml (1 мерителна лъжичка) съдържа:
Ampicillin (като трихидрат) 250 mg

Standacillin® 500 mg capsules:

1 капсула съдържа:
Ampicillin (като трихидрат) 500 mg

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Standacillin® 250 mg/5 ml гранули за перорална суспензия.

Standacillin® 500 mg капсули.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Пероралният Standacillin® е активен при следните леки до умерено тежки инфекции, причинени от ampicillin-чувствителни микроорганизми:

Инфекции на респираторния тракт

- Инфекции на горния респираторен тракт и уши, нос, и гърло, напр. синусити, отитис медиа
- Инфекции на долния респираторен тракт като остър и хроничен бронхит, пневмония, коклюш (в инкубационния период и ранния стадий)

Инфекции на кожата и меките тъкани

Инфекции на урогениталния тракт

- Остър и хроничен пиелонефрит, пиелит, цистит, уретрит, простатит и т.н.
- Гонорея
- Инфекции на женските полови органи и малкия таз, напр. фебрилен аборт, аднексит, салпингит, ендометрит, параметрит, пелвиперитонит, пуерперална треска и т.н.

Инфекции на гастроинтестиналния тракт

- Бактериална диария, салмонелоза, шигелоза, тифна треска, паратиф
- Инфекции на жлъчния тракт (холангиолит, холецистит)

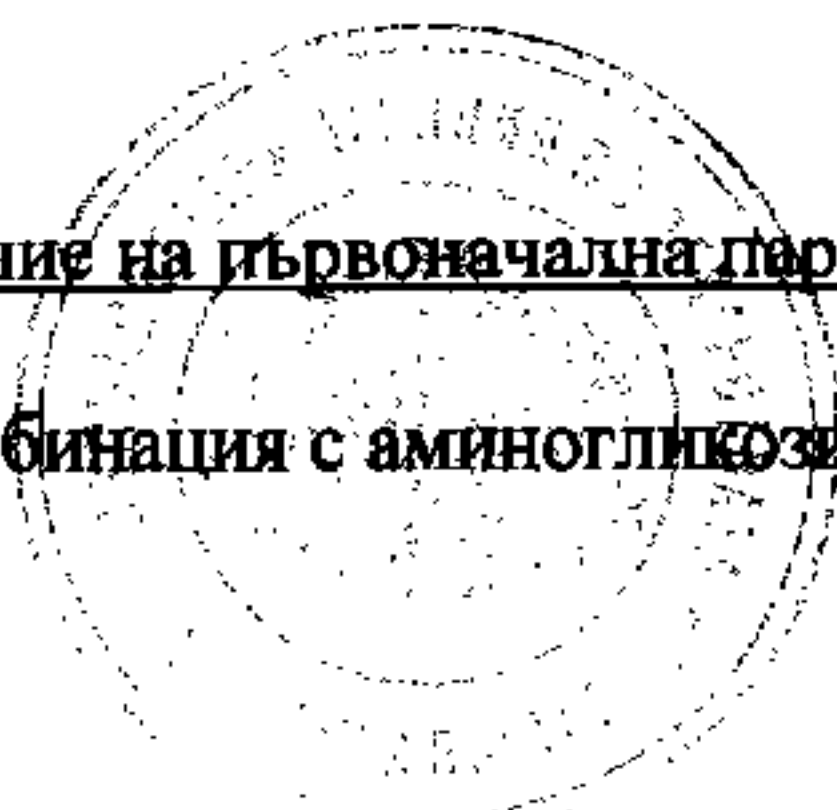
Лептоспироза

Остра и латентна листериоза

Пероралният Standacillin® се използва също за продължение на първоначална парентерална терапия със Standacillin® при пациенти с:

- Ендокардит (напр. с ентерококов произход; в комбинация с аминогликозид)

ИЗДАТЕЛСТВО НА БЪЛГАРСКОТО ЛЕКАРСТВО
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1
Към РУ 3103, 08.10.08
Одобрено: 22 / 16.09.08

- Бактериален менингит
- Септицемия, причинена от ampicillin-чувствителни патогени
- Листериоза (в комбинация с хлорамфеникол, ако е необходимо)
- Допълнително лечение в периода на възстановяване

Антибактериална профилактика

При пациенти с предстояща гастроинтестинална или урогенитална хирургична операция, Standacillin® може да бъде използван самостоятелно или в комбинация с аминогликозид за предпазване от ендокардит.

При пациенти с чернодробна енцефалопатия ampicillin е използван успешно за понижаване концентрацията на амоняк в гастроинтестиналния тракт.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Общи препоръки за дозиране

Подрастващи и възрастни приемат (1g-) 2g – 4g дневно; децата трябва да приемат (25-) 50-100 mg/kg телесно тегло дневно.

При необходимост дозата може да бъде повишена до 8g дневно (200mg/kg телесно тегло).

С подобряване на менингеалната инфекция, преминаването на Standacillin® през кръвно-мозъчната бариера се затруднява и дозата, прилагана при пациенти с менингит не трябва да бъде редуцирана.

Дневната доза трябва да бъде разделена на 3-4 приема. Ако не е възможен перорален прием, като алтернатива може да се използва парентералната форма на Standacillin® (вж. Противопоказания).

Продължителност на лечение

Инфекции на урогениталния тракт се третират поне 4-10 дни.

Инфекции, причинени от β - хемолитични стрептококи се лекуват поне 10 дни.

При други инфекции, 48 часа след клиничното лечение или бактериалната ерадикация.

Дозировка при пациенти с намалено елиминиране и при новородени и недоносени деца

При пациенти с тежка бъбречна недостатъчност, както и при новородени и недоносени деца, дозировката или дозовите интервали трябва да се адаптират към намаления бъбречен клирънс. Пациенти с тежки бъбречни нарушения не трябва да получават повече от 1g ampicillin на всеки 8 часа. При креатининов клирънс под 10 ml/min дозовия интервал трябва да се удължи до 12-15 часа.

Креатининов клирънс	Остатъчен азот	Плазмен креатинин	Доза на ampicillin
над 30 ml/min	50 mg %	2 mg %	стандартна доза
30-20 ml/min	50-80 mg %	2-4 mg %	$\frac{2}{3}$ от станд. доза
20 ml/min	над 80 mg %	над 80 mg %	$\frac{1}{2}$ от станд. доза

Начин на приложение:

Препоръчително е Standacillin® да се приема 1-2 часа преди хранене, защото храната може да повлияе резорбцията.

4.3 Противопоказания

Свръхчувствителност към ampicillin или някое от помощните вещества на лекарствения продукт.

Установена и подозирана свръхчувствителност към бета-лактамни антибиотици, напр. пеницилини и цефалоспорини.

Ampicillin не трябва да се прилага при пациенти с инфекциозна мононуклеоза, цитомегаловирусни инфекции или лимфатична левкемия, поради зачестяване на кожните реакции.

Ampicillin не е показан при пациенти с тежки гастроинтестинални заболявания, асоциирани с продължителна диария или повръщане, тъй като резорбцията в такива случаи може да бъде незадоволителна. Тежки инфекции (менингит, артрит, септицемия, перикардит) изискват парентерално лечение.

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Пациентите трябва да бъдат информирани за възможно възникване на алергични реакции и да бъдат инструктирани да ги съобщават.

Специално внимание се изисква при пациенти, предразположени към алергии или бронхиална астма, както и при тези с микози.

Внезапните алергични реакции като уртикария и анафилаксия изискват спиране на лечението и назначаване на обичайните за такива случаи агенти вкл. епинефрин, антихистамини и кортикостероиди.

Терапията само с антибиотици не е подходяща за лечение на холангит и холецистит, с изключение на по-леки случаи без тежка холестаза.

При пациенти с нарушена бъбречна функция, екскрецията на ampicillin е забавена и това може да наложи редуциране на максималната дневна доза, в зависимост от степента на нарушението (вж. 4.2 Дозировка и начин на приложение).

При пациенти на продължително лечение с високи дози, трябва да бъде проследявана чернодробната функция. При съпътстващо бъбречно заболяване или при поява на кожни реакции, трябва да бъдат назначени изследвания на бъбречната функция. За установяване на антиядло-свързани реакции на хемопоетичната система и особено на възникване на хемолитична анемия, се назначава изследване на кръвната картина.

Продължителното лечение може да бъде асоциирано с растеж на резистентни микроорганизми и гъбички. Суперинфекциите се третират по обичайния начин.

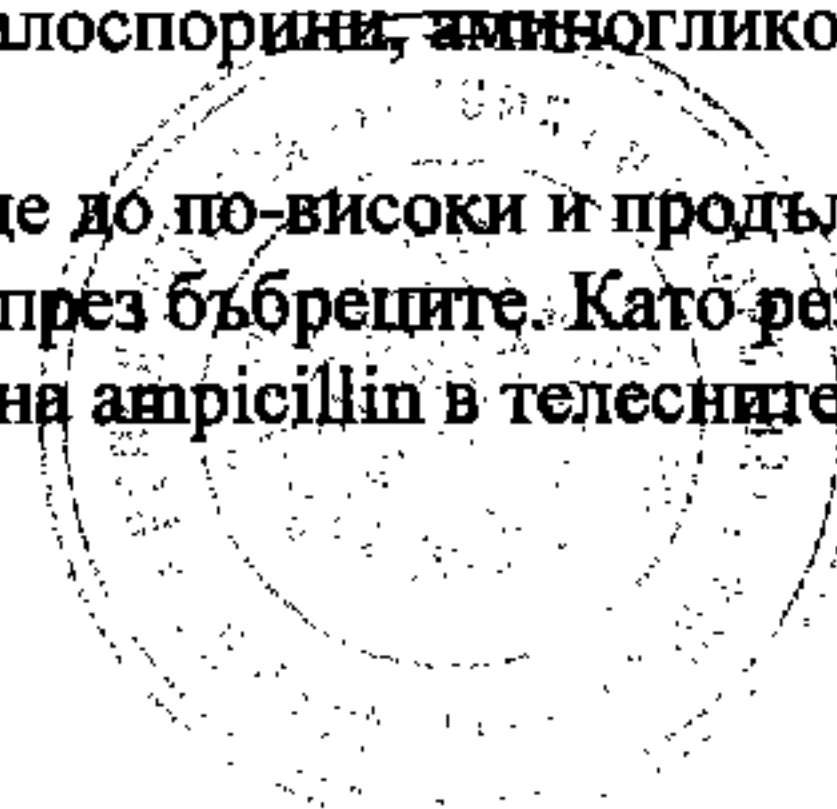
Продължителна и тежка диария трябва да подсказва за антибиотик-асоцииран псевдомембранозен колит (водниста диария с кръв и мукоза; тъпа, дифузна до коликообразна коремна болка; фебрилитет и рядко тenezми). Тъй като това състояние може да бъде животозастрашаващо, прилагането на Standacillin® трябва да се спре незабавно и да се замести със специфично лечение (напр. перорално vancomycin 250 mg четири пъти дневно). Антиперисталтични продукти са противопоказани.

Предупреждение за диабетиците: 5 ml от пероралната суспензия съдържат 5 mg захарин натрий и приблизително 2,1 g захароза.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Тъй като пеницилините са активни само срещу пролифериращи микроорганизми, не трябва да се комбинират с бактериостатични антибиотици. Но ако е в съгласие с антибиограмата, могат да се комбинират с други бактерицидни антибиотици (цефалоспорици, аминогликозиди).

Едновременното приложение на пробенецид може да доведе до по-високи и продължителни плазмени концентрации чрез потискане на елиминирането през бъбреците. Като резултат пробенецид може да намали разпределението и дифузията на ampicillin в телесните тъкани.

Пациенти, приемали alloriginol по време на терапия с ampicillin, са под повишен риск от развитие на обриви.

В редки случаи ampicillin, подобно на останалите антибиотици може да намали ефекта на пероралните контрацептиви.

Резорбцията на ampicillin се понижава от едновременно приемане с антиациди.

Ampicillin може да потисне уринната екскреция на atenolol.

Ampicillin може да окаже ефект върху определянето на аминокиселини в урината чрез хартиена хроматография. Неензимните методи за определяне на глюкоза в урината може да дадат фалшиво положителен резултат. По подобен начин и тестовете за определяне на уробилиноген може да се повлияят.

4.6 Бременност и кърмене

Бременност

Досега няма данни за ембриотоксичен, тератогенен или мутагенен ефект на ampicillin при прилагането му по време на бременност. Базирайки се на ограничения опит от приложение при бременни жени, ampicillin трябва да се прилага само при изрични показания за лечение и след преценка на съотношението полза-риск.

Кърмене

Трябва да се има предвид, че ampicillin може да бъде открит в майчиното мляко. Има и вероятност от сенсibiliзиране на новороденото (риск от алергия) и развитие на резистентност в чревната флора.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Standacillin® не повлиява способността за шофиране и работа с машини.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Нежеланите реакции се категоризират по системи и честота, базирайки се на следната класификация:

Много чести ($\geq 1/10$)

Чести ($\geq 1/100$; $< 1/10$)

Нечести ($\geq 1/1000$; $< 1/100$)

Редки ($\geq 1/10000$; $< 1/1000$)

Много редки ($< 1/10000$)

Инфекции и инфестации

Продължителната и повторна употреба може да доведе до суперинфекция с резистентни микроорганизми или гъбички.

Нарушения на кръвоносната и лимфна системи

Много редки: нарушения в броя на кръвните клетки, напр. тромбоцитопения, агранулоцитоза, левкопения и еозинофилия. Анемия, удължаване на времето на кръвене и протромбиновото време. Тези явления са обикновено обратими при прекратяване на лечението.

Нарушения на имунната система

Редки: лекарство-индуцирана треска, синдром на Lyell, оток на ларинкса, серумна болест, алергичен васкулит;

Много редки: анафилактични реакции. Антиген-свързани реакции може да има между дерматофити и пеницилин. Следователно при пациенти с микога, дори след първоначално

приложение на пеницилин, не могат да бъдат изключени реакции сравними с тези при повторен контакт.

При пациенти с тифна треска, лептоспироза или сифилис, бактериолизата може да отключи Jarisch-Herxheimer реакция.

Нарушения на нервната система

Възбуда на ЦНС, миоклонус и припадъци могат да възникнат при много високи серумни концентрации на ampicillin, които могат да се дължат на напр. нарушена бъбречна функция или употреба на много високи дози.

Стомашно-чревни нарушения

Нечести: стомашно-чревните нарушения (гадене, повръщане, диария) обикновено отшумяват по време на терапията и в повечето случаи не изискват прекратяване. Нормализиране на чревната флора може да се очаква около 3-5 дни след прекратяване на лечението. При поява на диария трябва да се има предвид възможен псевдомембранозен колит (вж. също 4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба).

Както и при останалите пеницилини могат да възникнат глосит и стоматит.

Хепатобилиарни нарушения

Възможно е преходно повишение на трансаминазите.

Нарушения на кожата и подкожната тъкан

Типичният "ампицилинов" кожен обрив е обикновено морбилиформен/макулопапулозен и се появява 8-10 дни след първоначалната употреба. При повторна употреба обривът се появява след 2-3 дни. Обикновено отшумява в рамките на няколко дни, дори и при продължаване на лечението. Вероятността за поява на обрив е по-голяма при пациенти с вирусни инфекции или бъбречни нарушения, или при дневна доза над 6 g.

Много редки: ангиоедем (реакция на свръхчувствителност), ексфолиативен дерматит, мултиформена еритема.

Нарушения на мускулно-скелетната система и съединителната тъкан

Много редки: артралгия.

Нарушения на бъбреците и пикочните пътища

Много редки: интерстициален нефрит.

Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение

Много редки: повишена температура.

4.9 Предозиране

В отделни случаи на предозиране с аминопеницилини са възникнали урологични симптоми като хематурия и кристалурия, хеморагичен цистит, интерстициален нефрит, олигурия, хиперкалиемия и/или бъбречна недостатъчност, които са били обратими и без постоянни последствия.

При достигане на високи концентрации в цереброспиналната течност могат да възникнат неврологични симптоми вкл. припадъци.

В случай на предозиране е необходимо внимателно мониториране на жизнените показатели и назначаване на симптоматично лечение. Няма специфичен антидот.

Ампицилин може да бъде отстранен от кръвообращението чрез хемодиализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: бета-лактамни антибиотици, широкоспектърни пеницилини

АТС код: J01CA01

Ampicillin е бактерициден широкоспектърен пеницилин, принадлежащ към групата на аминопеницилините. Както другите пеницилини и цефалоспорици, той потиска изграждането на бактериалната клетъчна стена.

Ampicillin има широк спектър на действие, който обхваща както Грам-положителни, така и Грам-отрицателни микроорганизми: *Escherichia coli*, *Proteus mirabilis*, *salmonellae*, *shigellae*, *Haemophilus influenzae* и *Bordetella pertussis*. Сред останалите патогени, които ampicillin покрива, са всички тези, включени в спектъра на penicillin G, т.е. групи А, В, С, G, H, L и M streptococci, *Streptococcus pneumoniae*, група D streptococci (enterococci), пеницилиназа-непродуциращи staphylococci и *Neisseria*, *Brucella*, *Erysipelothrix rhusiopathiae*, *corynebacteria*, *Bacillus anthracis*, *actinomycetes*, streptobacilli, *Spirillum minus*, *Pasteurella multocida*, *Listeria* и спирохети (като *Leptospira*, *Treponema*, *Wegelia* и др.), както и множество анаеробни микроорганизми вкл. peptococci, peptostreptococci, clostridia, fusobacteria и т.н.

Пълна (първична) резистентност е установена за *Bacteroides fragilis*, *Klebsiella*, *Enterobacter*, *Proteus vulgaris*, *Proteus rettgeri* и *morganii*, *Pseudomonas aeruginosa* и *Serratia marcescens*.

Ampicillin няма активност срещу бета-лактамаза (пеницилиназа)- продуциращи стафилококи.

5.2 Фармакокинетични свойства

Резорбция

40-65% от дозата на ampicillin се резорбира от гастроинтестиналния тракт. Максимални серумни концентрации се достигат 2 часа след поглъщане.

Разпределение

Лекарството дифундира веднага към телесните тъкани и течности, вкл. и във възпалителните ексудати. Свързването с плазмените протеини е в ниска степен (приблизително 15%). При пациенти с интактна чернодробна функция се достигат високи жлъчни концентрации.

Елиминиране

Елиминирането е главно през бъбреците. Елиминационният полуживот е 1 до 2 часа. Около една трета от приложената доза се открива в терапевтично активна форма в урината.

Ampicillin търпи хемодиализа, но не подлежи на перитонеална диализа.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Неклиничните данни не показват особен риск за хората на база на конвенционалните фармакологични изпитвания за безопасност, токсичност при многократно прилагане, генотоксичност, карциногенен потенциал, репродуктивна токсичност.

Традиционните методи *in vitro* и проучванията при животни не показват тератогенен или мутагенен потенциал на ampicillin. Но систематични предклинични продължителни проучвания за канцерогенност, мутагенност и нарушен фертилитет според последните критерии, не са провеждани за ampicillin.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Standacillin[®] 250 mg/5 ml granules for oral suspension:

амониев глицирилат, симетикон, ароматизатори на прах (маракуя, малина, ягода), захарин натрий, гуар, натриев бензоат, захароза

Standacillin[®] 500 mg capsules:

магнезиев стеарат, титанов диоксид, желатин

6.2 Несъвместимости

Няма известни.

6.3 Срок на годност

Standacillin® 250 mg/5 ml granules for oral suspension: 36 месеца

Standacillin® 500 mg capsules: 48 месеца

Срок на годност на реконституираната суспензия: 14 дни

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява при температура до 25 °С, защитен от светлина и влага.

6.5 Данни за опаковката

Standacillin® 250 mg/5 ml granules for oral suspension: картонена кутия, съдържаща стъклена бутилка с маркировка (пръстен) и бяла PE капачка, мерителна лъжичка от PP и листовка. Бутилката съдържа гранули за приготвяне на 60 ml или 100 ml перорална суспензия. Мерителната лъжичка е с деления за отмерване на 1,25 ml, 2,5 ml и 5 ml суспензия.

Standacillin® 500 mg capsules: единични опаковки от 12 капсули, болнични опаковки от 1000 капсули

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Приготвяне на суспензията: напълнете флакона с вода до знака и разклатете веднага. След това добавете вода отново до знака и отново разклатете енергично. Преди всеки прием разклащайте флакона.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Sandoz GmbH
Biochemiestrasse 10, A-6250 Kundl
Австрия

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Standacillin® 250 mg/5 ml granules for oral suspension: 20000335

Standacillin® 500 mg capsules: 20000336

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване - 08.06.2000

Дата на последно подновяване на РУ – 29.05.2006

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

03/2008

